

DE CRISIS IS NIET DE SCHULD VAN MIGRANTEN, MAAR VAN SPECULANTEN

STOP RACISME

Deze zomer trekt Blokbuster opnieuw naar verschillende festivals om er campagne te voeren. We willen er discussiëren met jongeren (en iets minder jongere mensen) over hoe we samen de strijd tegen racisme en extreemrechts kunnen voeren. We willen op de festivals ook de nodige steun ophalen om acties te kunnen organiseren. Zo zullen we na de zomer meteen van start gaan met de voorbereiding van de antiracistische betoging die we in maart komend jaar in Antwerpen willen

organiseren.

Op de zomerfestivals kan je Blokbuster ondersteunen door een sticker te kopen. We zullen samen met de Actief Linkse Studenten en Scholieren ook de voorbereidingen treffen voor een actieve jongerenwerking in het najaar, met acties rond onder meer milieu, vrouwenrechten, tegen homofobie, tegen repressieve pestboetes voor jongeren, voor werk,...

Doe mee met Blokbuster!

In deze nieuwsbrief:

- * Van Rostock in 1992 tot Gouden Dageraad in 2012: Racistisch geweld, terug van niet geweest
- * Migratiedebat. Over de boerka en inburgeringstrajecten
- * De Belgische connectie in het Duitse neonazischandaal dat het hoofd van de staatsveiligheid kostte

Van Rostock tot Gouden Dageraad

Racistisch geweld. Terug van niet weg geweest

Twintig jaar na het racistische geweld tegen asielzoekers in het Duitse Rostock, zijn de beelden van aanvallen en fysiek geweld tegen migranten en mensen met een 'foute' huidskleur of andere 'afwijkingen' terug. Het EK leverde niet enkel fraai voetbal op, maar bracht ook beelden van door extreemrechts beïnvloede supporters in Oost-Europa. In Griekenland haalt de neonazistische partij Gouden Dageraad 6,9% van de stemmen, wat het zelfvertrouwen van de militanten versterkt en hierdoor ook het aantal gewelddaden.

ROSTOCK. GEWELD LEIDT OOK TOT PROTEST

Eind augustus wordt de 20ste 'verjaardag' van de racistische aanslagen in Rostock herdacht. In 1992 vielen groepen extreemrechtse militanten met stenen en zelfgemaakte bommen een appartement waar asielzoekers woonden aan. Enkele honderden racisten chargeerden, buurtbewoners en politie reageerden niet of amper.

De neonazi's kenden begin jaren 1990 een groeiende steun onder jongeren die als gevolg van het neoliberale beleid steeds meer uit de boot vielen. In Oost-Duitsland betekende de herinvoering van het kapitalisme dat een kleine minderheid rijk werd en een grote meerderheid in werkloosheid en miserie terecht kwam. Het was een vruchtbare voedingsbodem voor racisme en extreemrechts. Dat uitte zich in groei voor extreemrechtse partijen bij verkiezingen en op straat.

Het geweld in Rostock was schokkend, het was het ergste racistische geweld in Duitsland sinds het einde van de Wereldoorlog. Voorheen werd bijna niet gereageerd op racistisch geweld, maar de gruwel van Rostock vormde een keerpunt. Duizenden jongeren en werkenden kwamen de straat op om aan antiracistische activiteiten deel te nemen. Wij reageerden doorheen Europa met een campagne voor een internationale Blokbuster-betoging in Brussel in oktober 1992. Uiteindelijk waren er zowat 40.000 aanwezigen op de betoging van 'Jongeren tegen Racisme in Europa'.

Doorheen het antiracistische protest benadrukten wij de noodzaak van actieve mobilisatie om extreemrechts geen ruimte te geven en de verdediging van een sociaal programma dat antwoordt op de voedingsbodem van extreemrechts, samengevat in de slogan 'jobs, geen racisme'. De afgelopen 20 jaar werd iedere grote neonazibetoging in Duitsland met acties beantwoord. De ontwikkeling van de linkse partij 'Die Linke' heeft het bovendien moeilijker gemaakt voor extreemrechtse partijen om electoraal te scoren.

MOBILISATIE EN POLITIEK ALTERNATIEF NODIG

De antiracistische beweging na het geweld in Rostock ging in ons land samen met de schok van de electorale doorbraak van het toenmalige Vlaams Blok. We kunnen een aantal lessen trekken uit de acties en discussies van toen.

Op basis van massale mobilisaties was het mogelijk om de ergste uitwassen van racistisch en extreemrechts geweld te stoppen. Ook in ons land waren daar campagnes voor nodig, zo kwam het in 1996-97 in Brugge tot fysiek geweld tegen antifascisten en andersdenkenden. Mobilisaties kunnen dat indijken omdat er geen brede steun voor dergelijke gewelddadige politieke koers bestaat, ook niet onder de kiezers van extreemrechts.

Daarnaast bleek dat de electorale opkomst van extreemrechts onstabiel is. In Duitsland verdwenen verschillende radicale rechtse partijen grotendeels van het toneel omdat de oppositie tegen het beleid een actieve stem kreeg met 'Die Linke'. Als links er echter niet in slaagt om een consequente oppositie te voeren en een alternatief op het falende kapitalisme te populariseren, blijft de dreiging van extreemrechts steeds op de voorgrond treden.

OOST-EUROPA: GEWELD IS NIET VERDWENEN

In Oost-Duitsland is het aantal gewelddaden afgenomen – in 2010 waren er volgens officiële cijfers in heel Duitsland 750 gevallen van fascistisch geweld. Dat is 15% minder dan in 2009 maar nog altijd twee incidenten per dag. De voedingsbodem voor geweld en racisme blijft echter aanwezig. Dat is zeker ook het geval in de rest van Oost-Europa.

Naar aanleiding van het EK Voetbal kwamen er berichten over groepen neonazistische hooligans in zowel Polen als Oekraïne.

Vervolg op pagina 3

Europese betoging tegen racisme met 40.000 aanwezigen. Deze betoging werd in 1992 georganiseerd door Blokbuster.

Spelers met een donkere huidskleur werden uitgejouwd en er waren ook beelden van eerdere nationale competitiewedstrijden waarbij hooligans de Hitlergroet brachten of migranten fysiek aanvielen. Het geweld richt zich niet enkel tegen mensen met een foute huidskleur, ook holebi's worden onder vuur genomen. Het is in deze regio quasi onmogelijk om een Gay Pride te organiseren, in Rusland staan er zelfs boetes op het 'propageren' van homoseksualiteit.

Omwille van de kwalijke reputatie van Poolse en Oekraïense supporters pleitten sommigen ervoor om het EK niet in die landen te laten doorgaan. De kop in het zand steken, doet het probleem niet verdwijnen. Het EK bood een kans om ook onder supporters de discussie over racisme te voeren. Niet zoals VB-kopstuk De-winter, die twitterde dat het maar eens moest gedaan zijn met "al dat gezaag over racisme op EK in Oekraïne". Ook niet met moralistische argumenten; een symptoom van een rot systeem veroorzaken volstaat niet om de rottigheid aan te pakken. Wel kan het EK worden aangegrepen om een campagne te voeren waarbij wordt duidelijk gemaakt dat racisme door de 1% rijksten wordt gebruikt om haar winsten te beschermen door de 99% armsten te verdelen.

GEVAAR IN GRIEKENLAND: DE OPMARS VAN GOUDEN DAGERAAD

De dreiging van gewelddadige extreemrechtse groepen blijft niet beperkt tot Oost-Europa. De diepe crisis in Griekenland zorgt voor een verspreiding van het probleem. Bij de verkiezingen van 17 juni kon Gouden Dageraad min of meer standhouden met 6,9% en 18 verkozenen (een verlies van drie zetels). De partij liet zich na de vorige verkiezingen in mei opmerken met forse uitspraken en gewelddaden. Partijleider Nikos Mihaloliakos ontkende op televisie het bestaan van de holocaust, zijn collega parlements lid Ilias Kasidiaris viel live op televisie politieke tegenstanders fysiek aan.

Maar het geweld ging ook verder. In bepaalde wijken worden fysieke campagnes tegen migranten gevoerd. In de westelijke havenstad Patras was er een aanval op een verzamelplaats van migranten, waarbij aanhangers van Gouden Dageraad met brandbommen gooiden. Dat vertoont veel gelijkenissen met het geweld 20 jaar geleden in Rostock.

Ondanks de incidenten bleef Gouden Dageraad stabiel bij de verkiezingen. De partij kan op een groeiende actieve kern rekenen en geniet een grote steun onder politieagenten. Er wordt bedreigd om niet enkel migranten aan te pakken, maar ook holebi's en andersdenkenden. Voor de verkiezingen verklaarde parlements lid Panagiotaros: *"Als Gouden Dageraad in het parlement geraakt, zullen we aanvallen uitvoeren op ziekenhuizen en crèches om er de migranten en hun kinderen op straat te zetten zodat er plaats is voor de Grieken."* In plaats van de ware verantwoordelijken voor het neoliberale besparingsbeleid van de tekorten aan te pakken, keert de partij zich tegen migranten.

Het gevaar wordt best ernstig genomen. De brede betrokkenheid bij de campagne van Syriza en het actieve verzet tegen het besparingsbeleid moet gepaard gaan met een verdediging van de beweging tegen extreemrechts geweld. De linkerzijde en syndicalisten moeten antifascistische comités in de wijken en op de werkvloer opzetten om tegen extreemrechts geweld in te gaan en tegelijk de strijd tegen het neoliberale beleid te organiseren.

WAT IS HET GEVAAR BIJ ONS?

Waar extreemrechts in een meer defensieve positie zit, wat het geval is voor het Vlaams Belang, kan dat iets tijdelijk zijn. De snelle terugkeer van het Front National in Frankrijk kan tellen als waarschuwing. Iedere vooruitgang van extreemrechts bij verkiezingen sterkt ook het zelfvertrouwen van die neofascisten die een stap verder willen gaan en hun gewelddadige politiek op straat willen opleggen.

Naarmate de crisis dieper wordt, neemt de afkeer tegen de gevestigde politici en hun beleid toe. Als het ongenoegen niet leidt tot actief verzet met betogingen, campagnes, stakingen,... die een politiek verlengstuk krijgen in een brede democratische politieke kracht, dan is er ruimte voor extreemrechts om te scoren. Het besparingsbeleid leidt tot tekorten op vlak van werkgelegenheid, huisvesting, openbare diensten,... Naar beneden schoppen naar wie het nog slechter heeft, biedt geen antwoord op de tekorten. Daarvoor is een actieve strijd tegen het beleid van de 1% aan de top nodig. Zoiets vergt meer tijd, maar het organiseren van de lagen die vandaag al tot actief verzet bereid zijn is een goed begin.

De antiracistische campagne Blokbuster beperkt zich niet tot verontwaardiging over racisme. Onze actieve strijd tegen de als gevolg van de crisis groter wordende voedingsbodem voor racisme, homofobie, seksisme en geweld, impliceert dat we opkomen voor een alternatief op het kapitalisme. Voor ons is dat democratisch socialisme, een samenleving waarin de behoeften van iedereen centraal staan en niet de winsten van enkelen.

KORT

HONGAARSE NEOFASCIST ONTDEKT JOODSE AFKOMST...

Net zoals er bij de meest conservatieve Republiken in de VS wel wat schuinmarcheerders en verdoken homo's zitten, blijken er nu onder de leiders van de anti-Joodse en anti-Roma partij Jobbik in Hongarije mensen van Joodse afkomst te zitten. Europarlementslid Csanad Szegedi deed deze naar eigen zeggen weinig aangename ontdekking. De man verklaarde dat hij verbaasd was en tijd nodig had om het nieuws te 'verteren'. Hij wist blijkbaar niet dat zijn beide ouders Joods waren en al evenmin dat zijn oma een bekende Joodse was die de Holocaust overleefde. Een collega van Szegedi stelde eerder voor om zijn bloed te laten testen om te bewijzen dat hij geen spatje Joods of Roma-bloed in zijn aderen had. Uiteraard hebben dergelijke standpunten voor de neofascisten in kwestie niets met rassensuprematie te maken.

Eigen worst eerst!

Enkele personeelsleden van het Vlaams Belang hielden op dinsdag 12 juni een actie aan het atheneum van Schoten. Leerlingen van het eerste jaar BSO organiseerden in het kader van een eindejaarsproject een inleefweek waarbij leerlingen van Marokkaanse afkomst op een dag halalvlees meebrachten voor een barbecue. Dat kon niet volgens de Vlaams Belangers die de school binnen drongen en de leerlingen dwongen om Zwan-worstjes te eten, daar zit immers varkensvlees in. "Ze zeiden dat halalvlees geen echt voedsel was", verklaarde een leerling. De directie heeft het over een "brutale inval" en overweegt een klacht wegens huisvredebreuk. De actie werd gehouden door personeelsleden van het VB: parlementair medewerker Tim Willekens en VBJ-voorzitter Tom Van Grieken namen het voortouw. Achteraf werden ze uiteraard gesteund door Dewinter: "Het was grappig bedoeld. De scholen zouden beter stoppen met kinderen bloot te stellen aan dergelijke multiculturele activiteiten." Het VB in Schoten is niet te spreken over het feit dat de actievoerders van de school werden weg gestuurd, de partij heeft het over "Vlaamse waarden zoals een lekker gesprek en kritiek op dit soort van negatief opgelegde taken" die worden miskend. Misschien moeten we op een volgende vergadering van VB-Schoten ook eens onuitgenodigd nagaan in welke mate daar ruimte is voor de 'Vlaamse waarden' waar de partij over spreekt? De leerkrachten van het atheneum in Schoten moeten niet op enig respect van het VB rekenen, het zijn "linkse oproerkraaiers" die de islam "letterlijk met de paplepel meegeven". Eigen worst eerst, dat is waar het Vlaams Belang zich blijkbaar mee bezig houdt. Onze mening: baas in eigen bord! Weg met de VB-smaakpolitie!

Mélenchon in Hénin-Beaumont: verdienstelijke campagne

Het Front de Gauche had gehoopt dat Mélenchon in de confrontatie met Marine Le Pen in het Noord-Franse Hénin-Beaumont naar de tweede ronde kon doorstoten. Nochtans was het te overbruggen verschil bijzonder groot, bij de presidentsverkiezingen kwam Mélenchon in dit district amper aan 11%. De campagne van Mélenchon was een gok, maar hij durfde het aan om tegen extreemrechts in te gaan en dat in een electoraal bastion van de partij. Hij deed dit met een duidelijke klassenbenadering. Met 21,48% blijft Mélenchon onder de score van de kandidaat van de PS die 23,5% haalde en Le Pen die met 42,36% een monsterscore behaalde. Tot vlak voor de verkiezingen stond Mélenchon in de peilingen op ongeveer 25% en werd voorspeld dat hij het in de tweede ronde van Le Pen zou halen. Het uiteindelijke resultaat valt dus tegen. Maar dat neemt niet weg dat Mélenchon een verdienstelijke campagne heeft gevoerd. Uiteraard is het in een korte verkiezingscampagne niet mogelijk om het tij te keren, maar een offensieve campagne zoals deze van Mélenchon kan wel de basis leggen voor een versterking van radicaal-links op het politieke toneel. We hopen dat Mélenchon en het Front de Gauche de campagne niet enkel zullen afmeten aan het electorale resultaat.

Brussel. Politiegeweld tegen antifascisten

De Franstalige jongerenorganisaties KAJ (Jeunesses Ouvrières Chrétienne, JOC) en ABVV-Jongeren (Jeunes FGTB) hielden op zondag 17 juni een optocht tegen de racistische mars georganiseerd door de Parti Populaire. De populistische reactionairen van de PP werden vervoegd door de neonazi's van Nation. Ze wilden de recente heisa rond de rechtse extremistische groupuscule Sharia4Belgium aangrijpen om de volledige moslimgemeenschap van Brussel te stigmatiseren en om een boodschap van haat en verdeeldheid te brengen.

"De politie compleet uit de bocht", titelde La Dernière Heure op maandagochtend. Het politiegeweld ging niet onopgemerkt voorbij. Actief Linkse Studenten en Blokbuster veroordelen het politiegeweld tegen de betogers. Daarbij vielen overigens enkele gewonden en tientallen antifascisten werden opgepakt. Het maakt eens te meer duidelijk waarom een campagne 'stop repressie' zoals de JOC deze voert nodig is.

GETUIGENIS DOOR KJEL

17 juni 2012. Nadat de media wekenlang systematisch de aandacht vestigde op extreemrechts en alles wat daarmee te maken had, wou ik deelnemen aan de antifascistische betoging in Brussel. We verzamelden om 11u aan het Poelaertplein waar de boodschap duidelijk was: verzet tegen extreemrechts en tegen islamistische extremisten. Het doel was om deze boodschap te brengen tegenover de manifestatie van de Parti Populaire die daartoe de actieve steun van de neonazi's van Nation kreeg.

De betoging van de PP werd gekenmerkt door racistische en islamofobe slogans. De politie reageerde daar niet op, ook niet op de meest verwerpelijke slogans. In de strijd tegen extreemrechts moeten we tegen alle vormen protesteren. De PP staat voor een autoritaire samenleving, net zoals Sharia4Belgium. Ze willen hun visie en hun reactionaire waarden opleggen, desnoods met geweld.

Voor de progressieve jongerenorganisaties, waaronder ook de onze, was het ondenkbaar dat de rechtse reactionairen van de PP en de neonazi's van Nation zich zomaar konden manifesteren met als excuus dat ze ingingen tegen islamistische reactionairen. De politie en de stedelijke overheden waren een andere mening toegedaan. Terwijl we probeerden in de richting van de PP-optocht te gaan om daar onze mening te uiten, volgde een gewelddadige aanval waarbij een twintigtal agenten ons brutaal aanvielen.

Een van de coördinatoren van de Brusselse afdeling van de ABVV-Studenten moest naar het ziekenhuis nadat op zijn hoofd was geslagen door een agent. Een jongere van de KAJ had een hersenschudding en moet een week binnen blijven. Het optreden van de betogers stond totaal niet in verhouding tot het geweld van de politie. Het is schandalig dat de neofascistische militie Nation zomaar kon betogen en door een politiecordoon werd begeleid tot aan het kruispunt aan de Troon. Zij mochten ongestoord en onder politiebegeleiding racistische slogans roepen en hun haatboodschap verspreiden.

Nadat we drie uur lang waren vastgehouden, liet de politie ons in groepjes van zeven vrij op diverse plaatsen in Brussel.

27 juni: betoging tegen politiegeweld

Griekenland. Gouden Dageraad dreigt met meer geweld

De electorale doorbraak van het neofascistische Gouden Dageraad in Griekenland doet het zelfvertrouwen van de extremisten toenemen. Een parlements lid ging in een live debat over tot fysiek geweld tegen zijn politieke opponenten. Nu dreigt de partij migranten en hun kinderen te verjagen uit ziekenhuizen en de kinderopvang, aangezien er daar enorme tekorten zijn.

De doorbraak van Chryssi Avghi (Gouden Dageraad) bij de verkiezingen van 6 mei, de partij haalde 7% en stuurde 21 verkozenen naar het parlement, heeft al tot enig ophef geleid. Partijleider Nikos Mihaloliakos ontkende op televisie het bestaan van de holocaust. "Er waren geen ovens, geen gaskamers, dat is een leugen", verklaarde Mihaloliakos. Hij zei ook dat "hij vele boeken heeft gelezen waarin het cijfer van zes miljoen door de nazi's uitgeroeide joden" in twijfel wordt getrokken. Volgens de leider van Gouden Dageraad was Hitler "een grote historische figuur".

Een ander parlements lid, Ilias Kasidiaris, viel in een televisiedebat politieke tegenstanders aan. Hij gooide met een glas water naar de tegenwoordigster van Syriza en sloeg een parlements lid van het communistische KKE met de hand in het gezicht. Mensen van de televisiezender hielden Kasidiaris vervolgens tegen. Het parlements lid diende klacht in tegen beide parlementsleden en dit wegens belediging. Tegen de zender diende hij klacht in wegens 'vrijheidsberoving'. De beslissing van het parket om Kasidiaris onmiddellijk te laten oppakken, werd niet uitgevoerd. De politie kon de man niet binnen de vereiste 48 uur vinden... Dat heel wat agenten voor Gouden Dageraad stemden, zal daar wel niet vreemd aan zijn.

Op straat kwam het ook al tot geweld. In het westen van Griekenland, in de havenstad Patras, waren er rellen toen militanten van Gouden Dageraad een verzamelplaats van illegale migranten probeerden aan te vallen. De extreemrechtse activisten wilden een politieversperring doorbreken met een graafmachine. Ze gooiden ook met brandbommen, maar raakten niet tot bij de migranten. Gouden Dageraad keert zich uitdrukkelijk tegen de vele vluchtelingen die via Griekenland in Europa op zoek zijn naar een betere toekomst. In Athene zijn er bijna dagelijks incidenten van racistisch geweld.

Nu dreigt Gouden Dageraad migranten in de ziekenhuizen en de kinderopvang te verjagen. De gezondheidszorg kreeg het de afgelopen jaren hard te verduren. Na enkele 'reddingsplannen' door EU, ECB en IMF blijft er weinig van de gezondheidszorg over. Ziekenhuizen sluiten de deuren. Het grootste ziekenhuis in Thessaloniki kwam eerder deze week in opspraak omdat het geen cardiologische onderzoeken of operaties meer uitvoert. Er is namelijk geen geld om stents te kopen. Het parket begon een onderzoek om na te gaan of dit mensenlevens in gevaar brengt. Het antwoord op die vraag is evident, of de ware verantwoordelijken bij de trojka daarvoor vervolgd zullen worden is dat veel minder.

Gouden Dageraad richt zich in haar protest tegen de tekorten in de ziekenhuizen niet tegen de verantwoordelijken voor het neoliberale beleid, maar tegen migranten. Parlements lid Ilias Panagiotaros verklaarde op een verkiezingsmeeting van de partij: "Als Gouden Dageraad in het parlement geraakt, zullen we aanvallen uitvoeren op ziekenhuizen en crèches om er de migranten en hun kinderen op straat te zetten zodat er plaats is voor de Grieken." Een dergelijk dreigement tot fysiek geweld

kan best ernstig genomen worden. De diepe crisis en de verre gaande gevolgen ervan zorgen ervoor dat een beperkt deel van de bevolking open staat voor een gewelddadige aanpak.

In de laatste peilingen haalt Gouden Dageraad 4 tot 5%, wat nog steeds goed zou zijn voor meer dan 10 zetels in het parlement. Dat is nog vrij beperkt, maar Gouden Dageraad maakt van deze versterking wel gebruik om de eigen actieve basis uit te bouwen. Een versterking van het zelfvertrouwen van de militanten tegen de achtergrond van een aanhoudende crisis vormt een explosieve en gevaarlijke cocktail.

Enkel de linkerzijde kan daar een antwoord op bieden. Rechts (met inbegrip van alle gevestigde partijen, ook de sociaaldemocratie) staat voor meer van hetzelfde besparingsbeleid. Syriza gaf aan dat het de besparingsmaatregelen door de trojka zal verwerpen. Dat is een enorme uitdaging die enkel consequent kan gerealiseerd worden door de opbouw van een krachtsverhouding en met een socialistisch programma. De Griekse linkerzijde heeft een historische kans. Als de kans niet benut wordt, dreigt het gevaar van extreemrechts verder toe te nemen.

Chrysi Avgi-parlements lid Giorgios Germanis (foto hiernaast) is basgitarist bij de Griekse Black Metal-groep Naer Mataron. Onder de 'artiestennaam' Kaiadas. Zijn artiestennaam verwijst naar de kloof in het oude Sparta waar kinderen weggegooid werden en zo stierven nadat ze ongeschikt werden verklaard om de ontberingen van het Spartaanse leven te ondergaan. Iedereen heeft zo zijn inspiratiebron voor het bedenken van schuilnamen. (Bron: AFF.be)

EK Voetbal. Rode kaart voor racisme

Het EK Voetbal in Polen en Oekraïne is intussen enkele dagen bezig. Op het veld levert dat spektakel op. Rond het veld eveneens, maar niet altijd op een even positieve manier. De aanwezigheid van gewelddadige neonazi's in Oost-Europa was al langer gekend, nu komt het ook in beeld. Onder Poolse en Oekraïense hooligans zijn er immense problemen van racisme, geweld en neonazisme.

Midden juni Vranckx op televisie nog een Britse documentaire waarbij het racisme en geweld in beeld werden gebracht. De reportage wees erop dat er in 2010 in Polen minstens 133 haatmisdrijven werden geregistreerd. Zwarte spelers worden systematisch op oerwoudgeluiden onthaald.

Gekleurde toeschouwers in de Oekraïne werden voor de ogen van de documentairemakers in elkaar geramd. Duizenden hooligans brachten de Hitlergroet. De Oekraïense politie ontkent het probleem, een woordvoerder stelt dat de hooligans die de Hitlergroet brachten terwijl ze 'Sieg Heil' riepen slechts naar hun tegenstanders wezen en dat met de rechterarm deden om de aandacht te trekken. 'Comical Ali', de minister van informatie in Irak die de invasie bleef ontkennen terwijl ze onder zijn ogen oprukte, is terug en werkt voor de Oekraïense politie.

De reportage volgde enkele extreemrechtse hooligans die met Hitler dwepen en zelfs eigen semi-militaire opleidingen organiseren. Het doel van de hooligans is duidelijk: "Eén ras, één natie, één vaderland". De militaire opleiding willen de jonge recruten uiteindelijk ook op straat en in de stadions gebruiken. Voor heel wat jongeren is hooliganisme vandaag de enige uitlaatklep, extreemrechtse groeperingen spelen daarop in om zichzelf te versterken en uit te bouwen.

In de eerste week van het EK waren er al enkele incidenten. In Krakow werden gekleurde Nederlandse spelers uitgejouwd tijdens een training en dat een dag nadat ze het concentratiekamp van Auschwitz hadden bezocht. In de wedstrijd tussen Rusland en Tsjechië werd een zwarte Tsjechische speler op oerwoudgeluiden onthaald, onder de Russische fans waren er een aantal extreemrechtse activisten. Ook een zwarte Italiaanse speler

werd uitgejouwd.

De Nederlandse kapitein Van Bommel stelde dat het racisme op de training schandalig is en dat de ploeg het met de UEFA hierover zal hebben. Als racisme zich tijdens een wedstrijd manifesteert, wil van Bommel dat de scheidsrechter optreedt. Racisme moet inderdaad een rode kaart worden getoond, het verpest het spel voor de tienduizenden voetballiefhebbers die het EK volgen. Of toch voor een groot deel ervan, sommigen zoals Filip Dewinter hebben er minder problemen mee. Dewinter twitterde over "al dat gezaag over racisme op EK in Oekraïne".

Het EK brengt het probleem van neonazisme en racistisch geweld in Oost-Europa naar boven. Dat is gegroeid na de herinvoering van het kapitalisme en de bijhorende economische en sociale problemen voor de overgrote meerderheid van de bevolking. Op een rot systeem vinden de schimmels van racisme en neofascisme een vruchtbare grond. Het probleem zal niet zomaar verdwijnen met moralistische argumenten, het symptoom veroordelen neemt de voedingsbodem niet weg.

Er is een massale campagne nodig waarbij supporters, spelers en de gemeenschap in het algemeen een rol spelen. Een centraal element in zo'n campagne moet bestaan uit het bestrijden van de oorzaken van racisme en hoe dat gebruikt wordt door de 1% rijksten om de winsten te beschermen en de 99% van de bevolking te verdelen.

Belgische connectie in Duits neonazischandaal

Het hoofd van de Duitse veiligheidsdiensten moest noodgedwongen op vervroegd pensioen vertrekken. Heinz Fromm vertrekt op een ogenblik dat zijn diensten onder vuur liggen wegens de vele 'toevalligheden' die het onderzoek naar de neonazigroep NSU, bekend van de zogenaamde 'kebabmoorden' op vreemdelingen, in het honderd deden lopen. Nu blijkt er ook een Belgische connectie aan dit schandaal verbonden te zijn.

KEBABMOORDEN

Aanleiding voor het vertrekt van Fromm is het falen van het onderzoek naar de neonazi's van NSU die verantwoordelijk waren voor een reeks moorden op vreemdelingen. Eind 2011 werd een lid van die groep opgepakt nadat twee anderen dood waren aangetroffen. In het huis van de derde dader, Beate Zschäpe, vond de politie bewijsmateriaal over de betrokkenheid van de drie bij extreemrechts terrorisme en werd het bestaan van de NSU bekend.

De NSU was verantwoordelijk voor de zogenaamde kebabmoorden, een reeks gewelddaden tegen migranten. Tussen 2000 en 2006 zouden daarbij minstens 10 doden zijn gevallen: acht Turken, een Griek en een Duitse politieagente. Er zouden bij bankovervallen en bomaanslagen ook nog tal van gewonden gevallen zijn, bij een aanslag in een Turkse wijk in Keulen in 2004 vielen 22 gewonden.

Meteen werd gesuggereerd dat de politie jarenlang weigerde op te treden tegen de extreemrechtse terroristen omdat er te nauwe banden waren tussen staatsveiligheid en die terroristen. De kebabmoorden werden afgedaan als een afrekening 'binnen het milieu', een gemakkelijke verklaring om de optie van racistisch geweld niet te moeten onderzoeken en de verantwoordelijkheid meteen op de slachtoffers zelf af te wentelen.

Het geweld van de NSU was niet uitzonderlijk, sinds 1990 vielen er meer dan 120 doden bij fascistisch en racistisch geweld in Duitsland. De drie gekende leden van de NSU waren allen oude bekenden bij het gerecht. Ze werden eind jaren 1990 gezocht wegens deelname aan bomaanslagen. Het bleek onmogelijk om de drie op te sporen, wat toen reeds argwaan wekte bij antifascisten.

Toen werd erop gewezen dat de drie die achteraf tot de NSU bleken te behoren mogelijk van bovenaf werden gesteund. Ze waren in de jaren 1990 lid van de verboden "Thüringer Heimat-schutzes". De topman van die groep kreeg destijds 100.000 euro van de veiligheidsdiensten omdat hij ook dienst deed als undercoveragent. Zelfs het hoofd van de Duitse politie, André Schulz, vond dat vreemd en verklaarde in november 2011: "Er klopt hier ergens iets niet". Tevens raakte bekend dat er bij een aantal van de kebabmoorden een dubbelagent/informant van de staatsveiligheid aanwezig was. Die informant had als bijnaam 'Kleiner Adolf'. Hoeveel gemeenschapsgeld is er naar deze informant en zijn entourage gegaan?

BELGISCHE CONNECTIE

Het schandaal rond de rol van de Duitse staatsveiligheid leidt tot in ons land. De krant Berliner Zeitung maakte bekend dat de Italiaanse geheime diensten in maart 2003 contact opnamen met hun Duitse collega's naar aanleiding van een internationaal treffen van neonazi's, waaronder mensen uit de omgeving van de NSU, in Waasmunster in november 2002. De informatie van de Italiaanse geheime diensten werd niet gebruikt. Een deel van de informatie belandde in de papierversnipperaar, net op het ogenblik dat de NSU in november 2011 werd opgerold. Als er informatie over de NSU tot in Italië bekend was, dan moest er in Duitsland toch meer geweten zijn?

Het is mogelijk dat onder meer de Duitse kebabmoorden in ons land werden besproken en dat er contacten waren met neonazi's uit eigen land. Er waren nadien nog andere bijeenkomsten waar de Italiaanse geheime dienst weet van had. Dat de bijeenkomst in 2002 in Waasmunster plaats vond, is wellicht geen toeval. Daar waren er wel meer extreemrechtse bijeenkomsten.

Vanaf 2004 kwam het in 2006 opgerolde BBET (Bloed, Bodem, Eer en Trouw) naar buiten met publieke activiteiten. De eerste dergelijke activiteiten vonden plaats in Waasmunster, meer bepaald in een café dat werd uitgebaat door een lokaal VB-gemeenteraadslid. Ook Bert Eriksson van de vroegere VMO en nadien het Odal Aktiecomitee kwam daar regelmatig over de vloer, onder meer voor Hitler-herdenkingen op 20 april (de geboortedag van Hitler).

Blood&Honour bestaat in ons land al langer dan doorgaans wordt aangenomen. De eerste tekenen van pogingen om een groepering op te zetten in de traditie van Blood&Honour dateren uit de jaren 1990 en daarbij werd ook Eriksson in deze kringen opgemerkt. Vanaf 2004 begon Blood&Honour onder de naam BBET een meer publieke werking, onder meer met een website. De eerste activiteiten vonden steeds in Waasmunster plaats. Een van de genodigden op zo'n bijeenkomst, de Amerikaanse neo-nazi Robert

Op de foto zie je hoe het er op zo'n Hitler-herdenking in Waasmunster aan toe ging... De foto dateert van de periode 2004-2005 (mogelijk ook vroeger).

Griffin, verklaarde achteraf dat zijn gastheren van BBET “activisten van de politieke partij Vlaams Blok” waren. Het ging om twee vooraanstaande BBET-militanten.

Wij kregen bij Blokbuster vanaf 2004 regelmatig informatie over BBET en de mensen binnen deze groep. Deze informatie was te gedetailleerd om van buitenaf te komen, maar we hebben nooit kunnen achterhalen wie ons de betreffende info bezorgde. Waar het naar ons oordeel relevant was, maakten we dit bekend. Dat was onder meer het geval bij de aankondigingen van activiteiten. Uiteraard springen we voorzichtig om met anonieme bronnen, sommige extreemrechtse militanten vinden het wel stoer om door hun tegenstanders vernoemd te worden. Maar de informatie over BBET ging verder dan dat.

Toen het netwerk van BBET in 2006 werd opgerold, raakte bekend dat de groep al langer werd gevolgd en dat er sprake was van een langlopend onderzoek. Bij het oprollen van BBET werden wapens gevonden en raakte bekend dat er trainingskampen waren geweest (Lees meer hierover). Het proces tegen de BBET-militanten is momenteel nog niet afgerond en dreigt omwille van procedurediscussies op een sissertje uit te lopen.

HOE NEO-NAZI'S BESTRIJDEN?

De afgelopen periode werd het gevaar van extreemrechts in ons land vaak geminimaliseerd. Sommigen denken dat de strijd gestreden is, het Vlaams Belang doet het immers niet goed in de peilingen en ook meer militante extreemrechtse groepen hebben het niet gemakkelijk om zichzelf in stand te houden. Dat betekent evenwel niet dat het gevaar is geweken. Het feit dat minstens één bijeenkomst van de strekking rond de neonazi terroristen van NSU in ons land plaats vond, maakt bovendien duidelijk dat het gevaar van extreemrechts geweld zich niet tot het buitenland beperkt.

Racistisch en fascistisch geweld blijft een probleem en kent met de aanval op de levensstandaard van de meerderheid van de bevolking een nieuwe opmars. Waar er de voorbije jaren bij racistisch geweld doorgaans

aan Oost-Europa werd gedacht, is er nu ook in Griekenland een opmars van geweld door de neonazi's van 'Gouden Dageraad' die in het parlement verkozen raakten. Als het van de 'markten' en hun loyale politici afhangt, wordt ook de rest van Europa op een Grieks dieet van besparingen en afbouw van sociale diensten gezet. Dat is een ideale voedingsbodem voor een hernieuwde toename van extreemrechts geweld.

Ook electoraal mag een hernieuwde opkomst van het VB niet worden uitgesloten. Er is het Franse voorbeeld van Sarkozy die als 'aanvaardbare' rechtse politicus met een op de grens van racisme balancerende retoriek een tijdlang de wind uit de FN-zeilen haalde om vervolgens met een voortzetting van het neoliberale beleid zijn steun te verliezen. Het resultaat was een spectaculaire terugkeer van het Front National bij de laatste verkiezingen (zowel de presidentsverkiezingen als de parlementsverkiezingen). Wie denkt dat de electorale steun voor de N-VA vandaag stabiel zou zijn dan die van geestesgenoot Sarkozy voorheen in Frankrijk, vergist zich.

De dubbelzinnige rol van de staatsveiligheid toont nogmaals aan dat antifascisten niet op die kracht moeten rekenen om de strijd tegen extreemrechts te voeren. De enige kracht waar we zeker van zijn, is onze eigen kracht. Vandaar onze methode van mobilisatie en campagne voeren rond een politiek programma. Het volstaat niet om een symptoom van een ziek systeem te bestrijden, indien de ziektekiemen ongemoeid worden gelaten. Dat is waarom wij ons antifascistisch verzet koppelen aan een socialistisch programma van werk, diensten, sociale zekerheid,...

Blokbuster blijft actief campagne voeren en trekt deze zomer opnieuw naar tal van festivals om er met jongeren in discussie te treden en steun op te halen. Daarmee zijn we onder meer van plan om in maart een nieuwe grote antifascistische betoging te organiseren in Antwerpen, de anti-NSV betoging. Steun ons!

Geert Cool

Foto: BBET-topman Thomas Boutens in de kazerne van Leopoldsborg. Deze foto verscheen in 2004 op deze site, twee jaar vooraleer de groep neonazi's in het leger werd opgerold.

Boerkaverbod helpt vrouwen niet vooruit

In het kader van het boerkaverbod werd de afgelopen maanden een uitgebreid debat in de media gevoerd. In 'De Morgen' verscheen ook een bijdrage aan het debat door Laura Nys, een studente aan de UGent die eerder dit jaar de Emile Zolaprijs won met haar essay 'Gesluierde Vrouwen'. Laura stelt dat een boerkaverbod enkel zal leiden tot isolement of het verbergen van onderdrukking die gewoon blijft bestaan. We publiceren een ingekorte versie van het opiniestuk.

Afgelopen zomer werd een wet gestemd die het dragen van een sluier in de openbare ruimte verbiedt. Dat er vrouwen zijn die gedwongen worden tot het dragen van de sluier, betwist ik niet. Wel betwijfel ik of deze vrouwen effectief geholpen worden door het verbod. En is dit nu net niet waarover het debat in de eerste plaats zou moeten gaan?

De wet werd gestemd vóór de UGent haar eindconclusies over het lopende onderzoek naar boerkadraagsters kon formuleren. Volgens Eva Brems is de wet er dan ook gekomen zonder wetenschappelijke onderbouwde achtergrondinformatie. In het onderzoek komen de ondervraagde vrouwen naar voor als zelfbewuste vrouwen die heel overwogen voor de nikab kozen, ongeacht wat hun omgeving daarvan denkt.

Maar ik twijfel er niet aan dat er ook vrouwen zijn die gedwongen worden tot het dragen van een sluier. Volgens Etienne Vermeersch en Dirk Verhofstadt "bestaat er geen enkel middel om die dwang uit te schakelen of te detecteren. Alleen een algemeen verbod kan zo'n aantasting van de menselijke vrijheid uitschakelen." (DM 29/5) Het verbod creëert een associatieve tweedeling: onderdrukte boerkadraagsters tegenover vrije ongesluierde vrouwen.

Voor de werkelijk onderdrukte vrouwen betekent het verbod niets meer dan een vorm van symptoombestrijding. De sluier is immers slechts één manier waarop die dwang zich kan uiten: huiselijk geweld zal bijvoorbeeld niet stoppen als de boerka uit het straatbeeld wordt geweerd.

Of vrouwen die gedwongen worden tot het dragen van een sluier zich plots open en bloot op straat zullen mogen begeven omwille van de nieuwe wet, valt te betwijfelen. Simpel gesteld zie ik twee scenario's. In het eerste kunnen ze nu weliswaar zonder sluier op straat komen, maar ik betwijfel of ze plots bevrijd zullen zijn van

mogelijke andere vormen van dwang. In het tweede scenario worden deze vrouwen nu tot levenslang huisarrest veroordeeld en geraken ze volledig geïsoleerd van de maatschappij.

Geen van beide scenario's helpt deze vrouwen vooruit: enerzijds isoleren we vrouwen, anderzijds maken we andere vormen van onderdrukking onzichtbaar. Of de samenleving dan niets kan en moet doen om vrouwen die onder dwang leven te helpen? Natuurlijk wel! Een alternatieve weg om die dwang uit te schakelen, is niet om de symptomen te bestrijden, maar wel de onderliggende oorzaken. Uiteraard iets moeilijker te bereiken dan de boerka verbieden, maar wel beantwoordend aan de complexe realiteit en dus ook effectiever.

De huidige discriminatie aanpakken zou al een begin zijn. Gesluierde allochtone vrouwen worden op verschillende niveaus benadeeld: omdat ze vrouw zijn, omdat ze allochtoon zijn, en omdat ze een sluier dragen. Misschien zou het helpen om iets te doen aan de zes op de acht interimkantoren die discrimineren op basis van etnische afkomst? Dat is al sinds 2007 geweten. We zijn vijf jaar verder, en om de antidiscriminatiwet kracht bij te zetten heeft de overheid een boerkaverbod gelanceerd. Mooi.

Ook vrouwen worden in België nog steeds gediscrimineerd. De loonkloof bedroeg in 2009 maar liefst 23 procent. Vrouwen werken ook vaker halftijds dan mannen vanwege het traditionele rollenpatroon met de vader als kostwinner: 43,1 procent van de loontrekkende vrouwen in Vlaanderen werkt deeltijds, tegenover slechts 8,1 procent van de loontrekkende mannen. Op die manier blijven vrouwen financieel afhankelijk van hun echtgenoot, en is het moeilijk om een slechte huiselijke situatie te ontvluchten.

Een mogelijke oplossing is dus het inrichten en verbeteren van betaalbare sociale voorzieningen, en het openstellen van sociale netwerken die toegankelijk zijn voor iederéén. Het boerkaverbod daarentegen ontfangt gesluierde vrouwen de toegang tot openbare voorzieningen zoals het onderwijs of de bibliotheek. Vrouwen die werkelijk onderdrukt worden, mogen niet geïsoleerd worden maar moeten we integendeel net betrekken bij het sociale leven, in hoeverre ze dat zelf willen. Alleen dan kunnen vrouwen stap voor stap hun maatschappelijke positie versterken zodat ze in volledige vrijheid kunnen kiezen op welke manier ze het liefst hun geloof belijden. Met of zonder boerka.

Inburgeringstrajecten.

Is het doel meer samenhangendheid of verdeeldheid?

Is het de context van de economische crisis die de Europese rechterzijde de standpunten van extreemrechts doet overnemen? Of is het de nabijheid van de gemeenteraadsverkiezingen? Alleszins hebben de Franstalige liberalen van de MR zich nu ook aangesloten bij het legioen van rechtse partijen met kritiek op het “falende multiculturele model” van het “pamperbeleid voor etnisch-culturele minderheden” (deze termen komen uit het Gentse N-VA programma).

Na Sarkozy, Merkel, Cameron en De Wever kon Didier Reyniers niet achterblijven. Hij verklaarde dat “Molenbeek buitenland is” om vervolgens een dringend wetsvoorstel te doen voor een nieuw inburgeringstraject. Hij stelde dat het integratiebeleid in Brussel is mislukt. Deze nieuwe positionering van de Franstalige liberalen kreeg een forse duw in de rug vanuit onverwachte hoek. De fundamentalisten van Sharia4Belgium verdienden met hun standpunten en optredens de gouden medaille van nuttige idioten voor racistische gevoelens en standpunten.

De nieuwe koers van de MR is niet verwonderlijk. De partij liet zich al eerder opmerken met populistische en wel bijzonder rechtse standpunten en uitlatingen. Zo stemden enkele verkozenen van de partij tegen het wetsvoorstel dat adoptie door koppels van hetzelfde geslacht toeliet. Alle gevestigde partijen gaan mee met het eenheidsdenken waar de MR uiting van heeft. De PS en Ecolo houden het op afgezwakte voorstellen van het inburgeringstraject dat de MR voorstelt. In Vlaanderen werd een inburgeringstraject eerder al verplicht.

Uiteraard heeft niemand iets tegen het aanbieden van taallessen of begeleiding voor nieuwkomers. Maar is het doel van een verplicht inburgeringstraject het versterken van samenhangendheid of eerder het inspelen op racistische vooroordelen om daar electoraal voordeel uit te halen? Er wordt gedaan alsof migranten zich niet willen integreren in de ‘Belgische samenleving’, terwijl ze deel uitmaken van die samenleving. Of zijn ze minderwaardige leden van de samenleving? Het feit dat taallessen vandaag vaak met overbevolking te kampen hebben, wijst overigens op een ander probleem: het tekort aan publieke middelen voor alle vormen van onderwijs en begeleiding.

Bovendien moeten we de vraag stellen wat van het inburgeringstraject wordt verwacht. Vlaams minister van integratie Bourgeois (N-VA) liet een ‘starterspakket’ opstellen waarin op een bijzonder betuttelende wijze wegwijst werd gemaakt in de ‘Vlaamse normen en waarden’. Wil de minister dat iedereen braafjes thuis naar televisie kijkt, tussendoor naar de nieuwste Vlaamse schlagers luistert en ’s avonds een portie bloemkool in witte saus met worst en aardappelen verorbert?

Een van de fundamentele redenen waarom een deel van het politieke establishment stelt dat het ‘multiculturele model’ faalt, is de eco-

nomische achtergrond van crisis. Het model dat ze zelf jarenlang verdedigden, ging niet uit van gelijkwaardige rechten en mogelijkheden maar beperkte zich tot het moralistische argument van respect voor mensen met een andere huidskleur. Tegelijk werd een verdeel-en-heerspolitiek gevoerd waarbij vluchtelingen en mensen-zonder-papieren als goedkoop zwart personeel werden ingezet waardoor alle arbeids- en loonsvoorwaarden onder druk werden gezet.

Nu de crisis de tekorten verder doet toenemen, krijgt die politiek een verlengstuk en wordt de verantwoordelijkheid voor heel wat sociale problemen bij delen van de arme bevolking gelegd. Het doel: ons laten geloven dat werkenden en uitkeringstrekkers van ‘autochtone’ afkomst niet dezelfde belangen hebben als die van ‘allochtone’ afkomst. De 1% rijksten willen de 99% armsten verdelen zodat ze zich niet focussen op de fundamentele tegenstelling in dit systeem.

Geen enkele gevestigde partij vertrekt van een standpunt van eenheid van alle onderdrukten om van daaruit te pleiten voor een gezamenlijke strijd voor degelijke jobs voor iedereen, betaalbare huisvesting, toegankelijk onderwijs,... Hun voorstellen zijn niet gericht op een solidaire samenleving met respect voor verschillende culturele uitingen. Hun voorstellen zijn bedoeld om in te spelen op racistische vooroordelen en op een cynische verdeel-en-heerspolitiek als antwoord op de tekorten als gevolg van het falen van hun eigen systeem.

Daartegenover hebben we nood aan een partij die de belangen van alle onderdrukten verdedigt en dit even efficiënt doet als de gevestigde partijen de belangen van het patronaat verdedigt. In die zin was het overigens spijtig dat Bernard Wesphael van de nieuwe Mouvement de Gauche in het Waalse parlement steun gaf aan de vraag van MR voor een dringend debat over het inburgeringstraject.

Simon (Luik)

